

debatt

På Debatt-siden kan alle si sin mening om aktuelle spørsmål. Skriv under fullt navn og så kort som mulig. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Vennligst opplys om innlegget er sendt andre aviser.

Innvandring

Derfor har vi rasisme

Av Thorleif Øisang, Bærum

Jeg tror det norske folk i sin alminnelige holdning ikke kan sies å være spesielt rasistisk. Men tendenser til rasisme fins også hos oss. De kommer særlig til uttrykk i forbindelse med innvandrere fra land med en kultur og religion som er svært forskjellig fra vår egen. — Et sentralt spørsmål — som forøvrig er blitt aktualisert gjennom Ottar Brox' bok, «Jeg er ikke rasist, men...» — er hva årsaken kan være til disse rasistiske tendenser.

Jeg tror mye av årsaken ligger i at det hos endel mennesker — særlig hos

dem som vi kan karakterisere som den toneangivende, progressive intelligentsia — har gjort seg gjeldende en slags *overtoleranse* overfor innvandrere. I sin iver etter å være tolerante og forståelsesfulle overfor mennesker som er annerledes, aksepterer disse enhver holdning og adferd som gjør seg gjeldende på innvandrers hold.

Men den progressive intelligentsia-en går videre. Den fordømmer, kritiserer og ironiserer over mennesker som ikke finner å kunne godta *alt* som kommer til uttrykk fra innvandrere. Ja, den går enda lenger: Den *nekter* folk, og vil nærmest gjøre det straffbart, å gi uttrykk for kritiske synsmåter til innvandrernes holdning og adferd.

I den forbindelse aksepterer den samme gruppe f.eks. grov kvinnekriminalisering hos innvandrerne. De forbyr de norske å stille seg undrende til deres taburegler for hva muslimer kan spise, og godtar i den forbindelse inhuman slaktning av dyr. De forbyr menigmann å ha meninger om deres rigide bluferdighet og uvilje mot presensjon og familieplanlegging. I pressen — som styres av intelligentsia-en — unngår man gjerne å nevne at gjerningsmann i kriminelle handlinger er innvandrere. I Kringkastingen blir det stadig, nærmest krampaktig, betont at vi endelig må være snille og forståelsesfulle overfor innvandrere, og akseptere alt hva de sier og gjør. Etter min og manges mening blir i det hele tatt uforholdsmessig mye sendetid brukt på å fokusere på innvandrernes angivelig vanskelige situasjon. Den pedagogiske pekefinger vi her stadig opplever, tror jeg faktisk virker mot sin hensikt og bidrer til at opinionen slår kontra.

Det er ikke innvandrernes rett til å ha en mening, et livssyn og et adferdsmonster, forskjellig fra vårt, jeg her er ute etter. Enhver kultur må få ha sin egenart i fred. Og de fordeler våre myndigheter angivelig har innrømmet dem som med en temmelig påklistret kjærlighetserklæring betegnes som «våre nye landsmenn», får vi akseptere. Men det man stiller over, og som fører til motvilje og irritasjon overfor innvandrere, er ikke å ha *anledning* til offentlig å kritisere disse forhold.

I den forbindelse vil jeg påstå at Jon Michelets utsagn om at han ønsket én million innvandrere til Norge, ikke bare irriterer grenseløst, men bidrar direkte til å skape rasisme i landet. Det samme mener jeg kan sies om høyesterettsadvokat Tor Erling Staffs trakassering av Arne Myrdal under et fjernsynsshow forleden. Den opptreden vi da var vidne til fra Staffs side, fører bare til at Myrdals synsmåter får vind i sellene. Menigmanns rettferdighetsans er nemlig slik at selv personer hvis syn man sterkt misliker, også har krav på fair behandling.

Jeg mener å kunne fastslå at mye av den tendens til rasisme vi idag har i Norge, skyldes innvandrereforkjemperne selv, som i blind iver etter å vise toleranse og omsorg, nærmest har vært innstilt på å kaste vårt eget kulturmonster og verdisystem på båten til fordel for det som kommer fra innvandrers hold. Ikke sjelden ble betegnelsen «rasist» brukt på den som hadde en annen mening. Dermed var vedkommende uskadeliggjort.

Den beste måten å komme de rasist-

tiske tendenser til livs på tror jeg er at enhver åpent og fritt kan si sin mening i innvandrerspørsmål — i hvilken retning synsmåtene enn måtte gå — uten å bli trakassert, og uten at det trues med rettsapparatet eller at det viftes med lovbestemmelser som i realiteten truer vår ytringsfrihet. Uten en slik rett til å si sin mening, vil forholdet mellom landsmenn bare bli forvridd, vel egnet til å nære opp under en gryende rasisme.

101030